

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Moribus Ioannis De Almeida Societatis Iesv Presbyteri

Macedo, António de

Romae, 1671

Capvt Quartvm. Repetit Sinum Ianuariu: ibique multa præbet
vaticinationis, & virtutis indicia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44105

lutarem illius opem implorabāt,
& voti compotes passim fiebant,
impetrata sanitate.

CAPVT QVARTVM.

*Repetit Sinum Ianuarium : ibique
multa præbet vaticinationis,
& virtutis indicia.*

ANno à partu Virg. 1639.
senio iam penè confectus
in Sinum Ianuarium Ioannes re-
diit, vt frugiferam ea in Vrbe sue
& aliorum iuuandis animis quie-
tem ageret. Porro etsi æqualem
semper innocentis vitæ tenorem
seruasset, in vltima tamen sene-
ctute positus, ceu nihil anteacto
tempore profecisset, ita omnes
animi, & corporis vires ad profe-
ctum intendit. Ergò ad summa
quæque concitatissimè ferri: vo-
lare magis, quàm currere: altius
in

in rerum diuinarum contempla-
tione mentem defigere: rigidiùs
tractare corpus: ad religiosæ per-
fectionis metam impetu maiori
contendere; nec quicquam de
charitatis ardore remittere, qua
fouendæ inter proximos pietati,
& illorum confessionibus audien-
dis, assiduam dabat operam: in
hoc totus esse; hoc omnibus ex-
petere votis, vt Christum omnes
colerent, & amarent. Nec verò
splendore virtutum, quàm prodi-
giorū multitudine fuit illustrior,
vt quos ad Deum non traheret
virtutis amore, rerum mirabilium
nouitate alliceret.

Est animus ire per singula; cla-
rissima quippè cum sint, non mi-
nùs illa seruiant lectorum oble-
tamento, quàm vtilitati.

Ludouicus Ribeiro de Silva
gravi oppressus morbo, simul, ac
capiti signū Crucis Ioannes im-
pres-

pressit, recreari animum sensit,
morboque omni corpus leuari.

LECTO tenebatur affixus Simon
Vasconcellus Soc. Iesu Sacerdos,
is qui postea Brasiliæ fuit Pro-
uincialis, pestilenti afflatus aere,
fusoque per artus humore noxio,
& totius corporis membris cap-
tus, acerbos patiebatur dolores:
mouere se loco non poterat: non
cibum, aut somnum capere. Ter-
tius currebat à contracto morbo
iam mensis; cum Ioannes infirmi
cubiculum ingressus, oculos in
Christi è Cruce pendentis effi-
giem, quæ ibi erat, coniecit; &
multis ab illo precibus ingraue-
scenti indies morbo remedium
flagitauit: atque, vt maius preci-
bus adderet pondus, Deiparæ e-
tiam, Ignatii Soc. nostræ paren-
tis, & Xauerij implorauit opem:
vbi precandi finem fecit, Simo-
nem bono animo esse iussit, eum-
que

que obtinendæ salutis spe imple-
uit: Sequenti die summo mane
reuisit ægrotum: Somno recrea-
tum, meliùsque habentem repe-
rit: induere sibi vestes confestim
præcipit; è lecto surgere, contra-
ctosque iamdudum artus per cu-
biculum inambulando explicare,
& exercere. Paruit mandatis Si-
mon: dumque iste se domi conti-
net explicandis à morbo gressi-
bus intentus, ille in ædiculam B.
Virginis *ab exilio* dictam, paucis
ab Vrbe passibus distantem, per-
git, sacri faciendi causà, in gratia-
rum actionem; & ad id potestatē
sibi fieri, sanitatis futuræ præsci-
us multis ante diebus à Collegij Re-
ctore petierat. Peracto Missæ Sa-
crificio in Collegium reuersus
Simonem obuium habuit, ita sa-
num, ac confirmatum, vt nunquā
decubuisse videretur.

Ioannes Oliua, rei domesticæ
adiu-

adiutor, lenta tabescebat febris: in-
gentem etiam foedi humoris co-
piam singulis ferè diebus per os
euomebat: propediem moriturū
credebant omnes. Almeida illius
persanandi miro tenebatur desi-
derio: infirmorum quippè curam
sic ille ex officio habuerat in
Collegio, vt ab vnus salute om-
nium pendere salus videretur. I-
gitur à P. Rectore obtinuit vt si-
bi liceret, Oliua Socio, in rustica-
nam villam, animi gratia, per ali-
quot dies secedere: ibi, ceu arduā
aliquam expeditionem aggredi
cogitaret, multis institit in seip-
sum sœuire modis: iungere cum
noctibus orando dies: quotidie,
nec sine lacrymis, ad aram face-
re. Dies nouem, quos Deiparæ, &
B. Xauerio, ad impetrandam Oli-
uæ sanitatem, votiuos destinauit,
huiusmodi viuendi ratio tenuit.
Nono iam exeunte die, voti se

com-

compotem factum sensit, & salutem ægroto exoratum. Continuo lætis Oliuam vocibus compellat, *Charissime*, inquit, *frater*, *immortales Virgini, & Xauerio* grates agas, qui te mortifera laborantem febrī persanare voluerunt; latentique in hepate ulceri à quo ceu fōte, perennis manabat sanies, remedium adhibere. Sub ipsum Xauerij diem (hoc est postridie Kalend. Decembris) perfectè valebis, ut omnibus constet, te illius potissimum intercessionē fuisse sanatum. Nec mora: Oliua in Collegium cum Ioanne reuersus, designata Xauerij die, perfectè conualuit: recuperata sanitate, & gratijs, vti par erat, Deo, & Xauerio actis, infirmorum curam gerere, & alia charitatis obire capit ministeria; eò alacrius, ac diligētius quo propius morti fuerat: nempè salutem sibi redditam esse sciebat, vt aliorū saluti, com-

mo-

modisque seruiret.

Dominicum Garciam phthisi propemodum confectum, eadem prorsus, qua Oliuam, medendi ratione, sanauit. Huic etiam humanioribus iam exculto litteris, & disciplinis grauioribus studere, cupienti seriò consuluit, vt studendi curam omitteret, & ad alia Societatis munia exercenda animū verteret. Paulò post, quod nemo putabat, omiſſis Theologiæ studijs, alia religionis munia obire Dominicus iussus est; & in ijs reliquum vitæ tempus laudabiliter consumpsit.

Multi, & frequentes in familiaribus nostrorum colloquijs de Ioannis virtutibus sermones fiebant: alius, aliam laudabat virtutem. Nec deerant qui altiùs iusto illius sanctitatem efferrent, beatumque vocarent, & Apostolico plenum spiritu. Quidam verò qui
sibi

sibi prudentior cæteris videbatur, longè ab ea fuit opinione: negavit utique dici posse perfectum, qui suis erat, & animi, & corporis defectibus obnoxius. Non latuit res Ioannem in semoto admodum loco tunc orantem: ergò paucis post horis, cum in hunc ipsum incurrisset, extemplo ad illius se abiecit pedes; nec finem fecit agendi grates, quòd in familiari cum Socijs colloquio iustam de suis erratis tulisset sententiam: *Vnus tu omnium*, inquit, *de me optimè indicasti.* Ad hæc Socius erubuit, & viri sanctitatem, miratus est, qui etiam absens, divino illustratus lumine, longè dicta, factaque, Vatum more, perfectè cognosceret.

Neque domi solùm, sed etiam in Vrbe Ioannis opera, & virtus enituit.

Franciscus Barrettus de Faria
ex

ex tetro quodam vlcere decumbebat, quod interiorem dextri lateris partem occupauerat, & confluentibus eò humoribus noxijs, mirum in modum intumuerat. Aeger abiecta spe viuendi, & Ecclesiæ Sacramentis ritè susceptis, ad mortem se comparabat, & Iohannem accersiri fecerat, vt sibi animam agenti adesse vellet: qui tanto charitatis officio ne deesset, statim accurrit, fusisq; ad Deū precibus, & B. Iosephi Deiparæ Sponsi, ope implorata, latus dextrum, in quo latebat vlcus, Cruce signauit: & ecce tibi illo ipso, quo id egerat, momento, tumor, dolor, vlcus euanuerunt.

Elifabetha Marisia, Francisci Costæ de Barros, nobilis Lusitani coniux, ex graui morbo, ac diuturno in vltimum venerat vitæ discrimen; totos dies octo sine cibo, potuque transegerat: cæpe-
rat

rat linqui animo, & voce pariter, sensibusque destitui: iamque extrema, tanquàm depositæ, parabantur: cùm Ioannes opportunus aduènit, Deumque pro salute Elisabethæ breuiter precatus, seriò pronūtiavit, *Nequaquã ex eo morbo morituram.* Nec vana prædictio fuit; nec incassum fusæ ad Deum preces. De repenti visa melius habere fæmina, & liberiùs iam meante spiritu, oculos aperire; inde redeunte paulatim animo, circumstantes agnoscere, & sensuum usum cum voce pariter recuperare: nec multò post receptis à morbo viribus, domùs gubernationi vacare cæpit: quod ipsa salutis beneficium, secundùm Deum, Ioannis precibus acceptum retulit.

Infantem, nomine Antonium, feбри continua laborantem, imposita super caput manu, sanitati restituit.

Man-

Mancipium ex quodam vulnere in rixa suscepto, stuporem paralyfi similem contraxerat: os ei distortum, & ita clausum, vt nulla aperiri vi posset, nec ad inferendum quidem cibum: post multorum dierum inedia in extremum adductus discrimen est. Hunc conclamatum inuisit Almeida; manus ori adhibuit: de repente hiauit ager, cibum admisit; potum accepit; ac deinceps suo loco os restitutum, & sanitas infirmo reddita: recreatus omnino conualuit: euentum admiratio consecuta.

Natum fuerat Antonio Coelio Oliuæ in sinistro latere ingens & malignum vlcus, quod procedente die, instar saxi induruerat, summis patientis doloribus. Post varia, & excogitata, & applicata à Chirurgis remedia, immedicabile apparuit: ventum ergo (quod in desperatis fieri solebat) ad Almeida-

meidam:is rem suscepit,& manus
tactu vlcus sustulit; dolorem ab-
stulit,periculum abegit.

Antonium Corream graui ad-
modum morbo oppressum manu
tetigit,& signauit Cruce; eoq;ad-
hibito remedio,morbo leuauit.

Ludouicū Perez periculosus,
& molestus morbus lecto affixe-
rat; eoque derentus redire non
poterat in Sanctorum Coloniam,
vbi charissimam sibi coniugem,
filiosq; reliquerat, vt ibi inter il-
lorum amplexus, lacrymasque
letus obiret. Erat tum in portu
navis ad profectionem parata; sed
urgente maximè per eos dies vi
morbi, æger mari se committere
formidabat. Ioannes rei cōsciū,
Ludouicum monuit, metum po-
neret, & nauem conscenderet ad
Sanctos Coloniam velificantem;
eoq; venturum incolumem cer-
tò denuntiauit. Dictis respondit
euen-

euentus: ægrotus conscensa nauis
ad Sanctorum portum saluus ap-
plicuit: ibique inter amicorum
lacrymas, filiorum amplexus; &
quod caput est, Ecclesiæ Sacra-
mentis ritè munitus, haud dubie
æternæ salutis spe concepta, fata
concessit.

Emmanuel Moura, Franciscus
Madrizi, & Andreas Martinez,
nostræ Societatis Alumni: item
Rodericus Trancosus, Franciscus
Monteiro, Franciscus de Oliveira,
Emmanuel Vasconcellius, & cō-
plures alij ex omni sexu, atque
ætate mortales, qui varijs, & gra-
uibus decumbebant affecti mor-
bis, Almeidæ precibus conualue-
re protinùs.

Lusitanæ puellæ inter edendū
spina faucibus hæserat; qua penè
suffocata cum morte disceptare
cæperat. Animam agenti applici-
tæ Ioannis reliquiæ transuersam

im-

impulere spinam, eamque deorsum ad stomachum truserunt, & semimortuam à periculo liberarunt.

Cùm Sacram Eucharistiam accumbenti cælesti mensæ populo distribueret, iam iam daturus hostiam Brasilæ fæminæ contracta, subitò torpuit manus; hanc ob rē fæminam consultò præterijt. Rescitum postea illā baptismo nondum ablutam, ac proinde indignam esse, quæ diuino pabulo reficeretur.

Illud in paucis memorabile: Melchior Fonsca Nauarchus è Ianuario sinu aliò nauigare parabat. Cæterùm atris obductum, nubibus cælum, tenebrisque inhorrescens mare impendentem, in singula momenta tempestatem minitabantur, & Melchiorem cogebant plures, quam vellet, dies eo in portu hæreret. Ioannes, re

G

co-

cognita, Nauarchum hortatur, ut
 mari se fidenter committat, Dei-
 paræ tamen auxilio prius implo-
 rato. Paruit ille Ioanni: conti-
 nuò nuncupatis Deiparæ votis,
 magno animo vela fecit, impor-
 tuno quamquàm tempore, atrisq;
 nubibus incubantibus mari. Et
 multò magis Deo, ac Beatissima
 Virgine fauente, quàm ventis, ac
 tempestate obsecundantibus, in-
 eum ipsum, quem destinauerat
 portum, celeri nauigatione per-
 uenit. Vixdum portum navis at-
 tigerat; cùm nimbi dēssissimi (qua-
 si tum venia data) ingenti frago-
 re, impetuque, cælo effundi, mica-
 re fulgura, mugire tonitrua, fure-
 re venti, sæuire pelagus, & foeda
 exoriri tempestas cæpit: quæ Io-
 annis quasi suspensa precibus te-
 nebatur, donec Fonsæ navis tu-
 tam in stationem se recepit.

CA-